

Elmquist: Jeg gjorde netop i mit første Indlæg opmærksom paa, at jeg mente, at den Skattelettelse, der kunde opnaas, skulde være mindre end det Tilskud, der kunde faas, saaledes at der vilde blive en Besparelse for det offentlige derved.

Ministeren siger, at jeg kunde ikke tænke mig, at der skulde føres Kontrol. Jo, det vil der blive ført derigennem, at vedkommende skal fremlægge sine Regninger for Skattemyndighederne, og saa maa Skattemyndighederne, akkurat som nu med Hensyn til almindelige Reparationsarbejder, skønne over, hvorvidt disse Arbejder kan anerkendes eller ej.

Som Afslutning paa Diskussionen fra min Side vil jeg sige, at jeg er tilfreds med det positive Resultat, der ligger i, efter hvad jeg forstaa, at Ministeren i og for sig er sympatisk indstillet over for dette, at hvis en Ejer udfører Fornyelsesarbejder paa sin Ejendom uden at bede om Tilskud, bør Ligningsmyndighederne gaa med til, at vedkommende for Arbejder, der udføres i indeværende Vinter, faar Ret til at trække et Beløb fra svarende til det Tilskud, han kunde have faaet. Saa langt synes jeg i hvert Fald, man skulde gaa, og det skulde glæde mig, om Ministeren — selv om han ikke vil svare paa det i Dag — dog vil gøre noget for, at man kan gaa saa langt.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Maa jeg blot sige til det ærede Medlem, at Udgifter til Reparationsarbejder, som han ogsaa talte om, kan jo trækkes fra i Skatten. Det er rigtigt, at Udgifter til Fornyelsesarbejder ikke kan det, men selv om det ærede Medlem nu siger, at Skattelettelser paa den Maade vil blive mindre, kan de i visse Tilfælde blive akkurat de samme, og enten det er et mindre eller større Beløb, maa det offentlige føre Kontrol med, at Arbejderne er af den Natur, og at de virkelig bliver udført, for at vi kan belønne dem derfor.

Naar det ærede Medlem hævder, at det ved Skattelettelsen er tilstrækkeligt, at man indsender Regning, maa det ogsaa være tilstrækkeligt, naar man skal have Tilskud. Kontrollen er lige nødvendig, for det offentlige skal give Afkald paa nogle Penge, og derfor maa det ogsaa paa en eller anden Maade sikre sig, at Arbejdet virkelig er af den Natur, man vil støtte. Jeg tvivler nu om, at man kan nøjes med at indsende Regningerne; hvis det ærede Medlem skulde opføre et Hus, tror jeg ikke, han vilde nøjes med at se Regningerne; jeg tror, han vilde se selve Huset, inden han godkendte Arbejdet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ungdomslejre.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 29).

Sagen sattes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærboel): Det foreliggende Forslag til Lov om Ungdomslejre er udarbejdet paa Grundlag af et Lovudkast, jeg har modtaget fra Arbejdsministeriets Ungdomsudvalg. Det kan betragtes som en Fortsættelse og Udbygning af Bestemmelserne vedrørende Ungdomsforanstaltninger i den nugældende Lov af 13. April 1938 om Beskæftigelse af arbejdsløse. Efter denne Lov har Staten oprettet Statsungdomslejre, ved hvilke der for Tiden beskæftiges ca. 700 unge arbejdsløse; der er endvidere ydet Tilskud til kommunale Ungdomslejre og Ungdomsforanstaltninger samt til en enkelt ved privat Initiativ oprettet Ungdomslejr. Ved disse kommunale og private Foranstaltninger er der for Tiden beskæftiget ca. 400 unge arbejdsløse, saaledes at der for Tiden er beskæftiget i alt ca. 1.100 unge ledige.

Erfaringerne under den nugældende Lovgivning har vist, at det ikke i større Omfang er muligt at formaa de unge til frivilligt at melde sig til Deltagelse i Ungdomsforanstaltninger, men til Gengæld synes de unge, naar Henviisning har fundet Sted, at være yderst villige til at efterkomme Henviisningen og til at forblive i Lejrene, indtil det for Deltagelsen fastsatte Tidsrum er udløbet, eller indtil de har opnaaet ordinært Arbejde. Af de ca. 2.700 Deltagere, der er afgaaet fra Lejrene og fra de kommunale Foranstaltninger, er ca. 34 pCt. afgaaet efter at have deltaget i Foranstaltningerne i det fulde Tidsrum, og et tilsvarende Antal er afgaaet, fordi de skulde overtage ordinært Arbejde inden dette Tidsrums Udløb.

Den nugældende Lovgivning synes at have virket fuldt tilfredsstillende og er blevet fuldt ud udnyttet, idet der paa et vist Tidspunkt kun har været et ganske ringe Antal arbejdsløse, som har kunnet